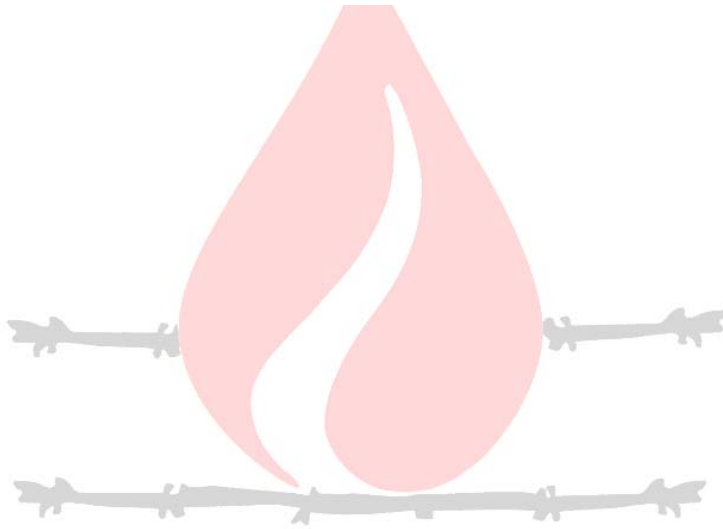

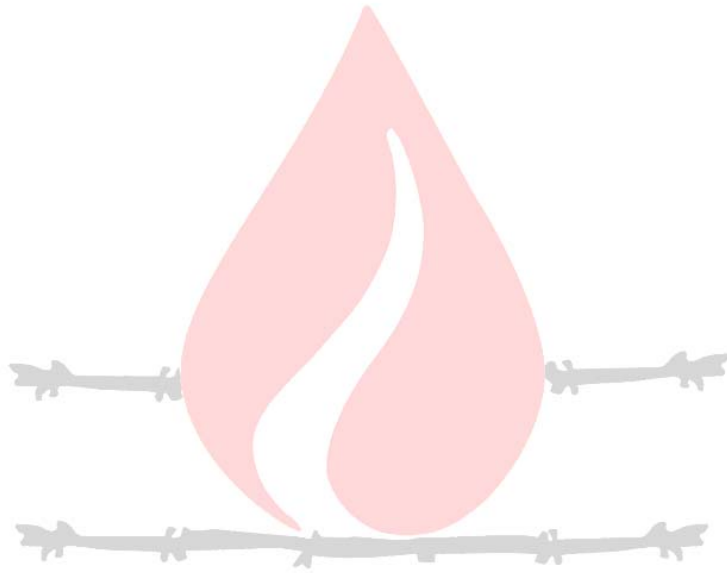
سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

شهریور ۱۳۹۷
۹۷۰۶۰۴۴

نگاهی به کارنامه حقوق بشری آمریکا، کانادا، فرانسه، انگلیس (۱۱)
گزارش راهبردی ۹۷/۴۴

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

در این گزارش تحولات مربوط به موارد نقض حقوق بشر در کشورهای ایالات متحده آمریکا، کانادا، فرانسه و انگلیس، در شهریورماه ۱۳۹۷، بر اساس مقالات، گزارش‌ها، بیانیه‌ها و اخبار آشکار به دست‌آمده از سازمان‌های حقوق بشری مردم‌نهاد و بین‌المللی و رسانه‌های گروهی^۱ مورد بررسی قرار گرفته است. محورهای مهم این بررسی به صورت خلاصه به شرح زیر است:

*ایالات متحده آمریکا

۱- انتشار گزارش از سوی سازمان عفو بین‌الملل، در روز پنج‌شنبه ۲۲ شهریورماه ۱۳۹۷، در خصوص آشکار شدن شواهدی جدید دال بر ممانعت ورزیدن مقامات پورتوریکو، از دسترسی شهروندان این جزیره به آب، یک سال پس از حمله طوفان ماریا به این منطقه، مبنی بر:

الف) تأیید تصاویر ماهواره‌ای گرفته‌شده از جزیره پورتوریکو، توسط سازمان عفو بین‌الملل، در خصوص انبار شدن معادل ارزش ۲۲ میلیون دلار، آب آشامیدنی، برای ماه‌های متوالی، بر روی باند فرودگاه سیبا^۲ و فقدان وجود نشانه‌ای از توزیع شدن آن در میان مردم، پس از گذشت ماه‌ها از وقوع این بلایای طبیعی؛

ب) اشاره به دیدار کومی نایدو^۳ دبیرکل سازمان عفو بین‌الملل، از این جزیره، در اولین سالگرد قرار گرفتن آن در معرض طوفان ماریا؛

Organization for Defending Victims
of Violence

^۱ سایت خبری - تحلیلی واشنگتن فری بیکن (Washington Free Beacon)؛ دیده‌بان حقوق بشر (Human Rights Watch)؛ مؤسسه بروکینگز (Brookings Institution)؛ سایت خبری - تحلیلی هیل، وابسته به کنگره آمریکا (The Hill)؛ سازمان عفو بین‌الملل (Amnesty International)؛ خبرگزاری اسوشیتدپرس (Associated Press)؛ نشریه تایم (Times) و شبکه خبری سی. تی. وی نیوز (CTV News).

^۲ Ceiba

^۳ Kumi Naidoo

ج) اشاره به درخواست سازمان عفو بین‌الملل از مقامات پورتوریکویی و مقامات فدرال آمریکا، برای آغاز کردن تحقیقات مستقل در زمینه نحوه پاسخگویی مقامات به این جزیره طوفان‌زده و کشته شدن ۲۹۷۵ تن از شهروندان آن؛

د) اشاره به انتقاد دبیرکل سازمان عفو بین‌الملل از واکنش دولت دانلد ترامپ در قبال این حادثه و ناکامی آن در حمایت از ابتدایی‌ترین موازین حقوق بشری مردم پورتوریکو، در اضطراری‌ترین زمان ممکن، همچنین بی‌کفایتی مقامات این جزیره در حفاظت از جان شهروندان آن،

ه) تأکید بر اسناد فدرال رسمی منتشر شده توسط شبکه خبری سی. بی. اس نیوز؛ مبنی بر مسئولیت آژانس مدیریت اضطراری (بحران) فدرال آمریکا، در تحت نظارت قرار دادن ۲۰۸۳۳ بسته آب آشامیدنی، به ارزش ۲۲ میلیون دلار با توجه به «برشمردن دسترسی به آب» به‌منزله یکی از موازین حقوق بشر، از سوی دبیرکل سازمان عفو بین‌الملل؛

و) اشاره به پیشینه این تحول، مبنی بر به اشتراک گذاشتن تصاویری از رها شدن میلیون‌ها بطری آب آشامیدنی بر روی باند فرودگاهی در پورتوریکو، توسط یک مأمور پلیس پورتوریکویی، بر روی حساب کاربری فیس‌بوک خود، در روز سه‌شنبه ۲۰ شهریورماه ۱۳۹۷ و اذعان آژانس مدیریت بحران فدرال به لزوم اختصاص یافتن این محموله به بازماندگان طوفان ماریا، به‌جای رها شدن آن به مدت بیش از یک سال در این فرودگاه؛^۶

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

؛ CBS News

؛ Federal Emergency Management Agency (FEMA)

^۶ گزارش سازمان عفو بین‌الملل. قابل‌بازیابی در لینک:

<https://www.amnesty.org/en/latest/news/2018/09/puerto-rico-a-year-on-from-hurricane-maria-new-evidence-shows-how-puerto-ricans-were-denied-essential-water/>

^۷ تحول مرتبط در گزارش‌های پیشین: انتشار گزارش تهیه‌شده توسط پژوهشگران دانشگاه هاروارد، در روز سه‌شنبه ۸ خردادماه ۱۳۹۷، در نشریه پزشکی نیوانگلند، مبنی بر:

الف) آمار بالای تلفات مردم ساکن جزیره پورتوریکو (۶۶۶۵ نفر) در ۳ ماه گذشته در قیاس با زمان وقوع طوفان ماریا در ۲۰ سپتامبر سال گذشته میلادی (افزایش ۶۲ درصدی از ۲۰ سپتامبر تا ۳۱ دسامبر ۲۰۱۷)؛

ب) تأکید پژوهشگران بر احتمال بالاتر بودن این اعداد و ارقام با توجه به شیوه تحقیق آن‌ها و دشواری‌های سنجش نرخ مرگ‌ومیر در این شرایط (احتمالاً ۵۷۴۰ نفر)؛

ج) افزایش این ارقام، نه تنها به دلیل غرق شدن در سیلاب‌های ناشی از وقوع طوفان، بلکه به علل دیگری چون، فروریختن سازه‌های تخریب‌شده و نیمه‌کاره، شرایط غیربهداشتی، آسیب‌ها و بیماری‌ها و یا فقدان خدمات پزشکی و درمانی لازم و یا به عبارت بهتر، بی‌تفاوتی‌ها و؛

۲- انتشار گزارش مشروح از سوی نشریه تایم، در روز پنجشنبه ۲۲ شهریورماه ۱۳۹۷، در خصوص وضعیت بفرنج اقتصادی و معیشتی آموزگاران مقاطع مختلف تحصیلی در آمریکا، مبنی بر:

(الف) انتخاب چهره یک آموزگار آمریکایی، به نام هوپ براون^۱ و بخشی از مشکلات وی، به عنوان طرح روی جلد شماره جدید نشریه تایم، همچنین توصیف معضلات آموزگاران دیگر در مشروح مقاله؛

(ب) اشاره به شرایط دشوار زندگی این آموزگار ۵۲ ساله آمریکایی: آموزش درس تاریخ در مدارس ایالت کنتاکی، برخورداری از ۱۶ سال سابقه کار و مدرک کارشناسی ارشد، ناگزیر شدن او به کار کردن در دو شیفت و همچنین اهدای پلاسمای خون خود، در قبال دریافت پول (دریافت ۶۰ دلار در ازای اهدای خون، برای دو بار در هفته، تنها برای پرداخت بخشی از هزینه سنگین قبض برق ماهانه)؛

(ج) اشاره به رو به وخامت گذاشتن شرایط و حقوق آموزگاران آمریکایی در قیاس با دهه ۱۹۹۰ میلادی: کمتر بودن حقوق آموزگاران به میزان ۱۸/۷ درصد در مقایسه با کارگران، در سال گذشته میلادی و پدید آمدن مشکلات متعدد برای آنها؛

(د) اشاره به اطلاعات وزارت آموزش و پرورش آمریکا، مبنی بر وخامت وضعیت حقوق دریافتی حدود سه میلیون و ۲۰۰ هزار آموزگار تمام وقت در این کشور، از سطح مهد کودک تا دوره دبیرستان، با توجه به میزان میانگین درآمد و افزایش تورم نسبت به دهه ۱۹۹۰؛

Organization for Defending Victims of Violence

تعصبات سیاسی: از هر ۱۰ نفر تنها مرگ یک نفر به علت وقوع طوفان به وقوع پیوسته و مابقی این افراد به دلیل عدم برخورداری از مراقبت‌های پزشکی و درمانی لازم و یا ایجاد وقفه در آن جان سپرده‌اند؛

(د) لزوم توجه به اظهارات ناخوشایند داندل ترامپ در این زمینه مبنی بر، ناآشنا نبودن مردم این جزیره به شرایط طوفان‌زده کشور خود و «عادی بودن» این شرایط برای آنها، با توجه به «فاجعه‌بار بودن وضعیت زیرساخت‌ها و اوضاع اقتصادی آنها، پیش از وقوع طوفان»؛

(ه) همچنین واکنش وی به انتقادات در خصوص عدم رسیدگی مناسب به این مناطق بحران‌زده، مبنی بر تلاش مردم پورتوریکو برای بهره‌برداری از وقایع تلخ زندگی خود، جهت دریافت برخی امتیازات و رسیدگی‌ها، به دلیل وزیدن کمی باد و باریدن اندکی باران.

^۱ Hope Brown

ه) برشمردن برخی از دلایل این امر، از جمله، مناقشات طولانی مدت و میان حزبی بر سر نظام آموزش و پرورش دولتی، خسته شدن آموزگاران از اتحادیه‌های معلمان، تلاش برای استانداردسازی برنامه‌های آموزشی و تعهد دولت‌ها به اتخاذ اقدامات در حوزه ریاضت مالی و؛
و) اشاره به اعتراضات انجام شده در این خصوص، به صورت تظاهرات عمومی، با مشارکت بسیاری از آموزگاران مدارس دولتی آمریکا، در ۶ ایالت این کشور، از آریزونا تا آکلاهما؛

۳- انتشار گزارش از سوی سازمان عفو بین‌الملل، در روز پنج‌شنبه ۲۲ شهریورماه ۱۳۹۷، در خصوص تأمین بودجه مشترک توسط آمریکا و مکزیک، برای اخراج مهاجران فاقد مدارک قانونی، مبنی بر:

الف) اظهارات مدیر بخش آمریکای سازمان عفو بین‌الملل، در خصوص مخاطره‌آمیز بودن مقاصد دولت دانلد ترامپ در راستای فراهم آوردن امکانات مالی چند میلیون دلاری برای دولت مکزیک، جهت اخراج مهاجران غیرقانونی و لزوم ممانعت به عمل آوردن از آغاز این پروژه؛

ب) اشاره به چاپ مقاله‌ای در روزنامه نیویورک تایمز مبنی بر ارائه پیشنهاد از سوی دولت به کنگره آمریکا، جهت پرداخت ۲۰ میلیون دلار کمک خارجی به دولت مکزیک، باهدف کمک به این کشور برای اخراج دست‌کم ۱۷ هزار مهاجر غیرقانونی؛

ج) تأکید بر غیرمنصفانه بودن و حاکی از بی‌وجدانی خواندن تلاش دولت آمریکا، با توجه به برخورداری آن از منابع گسترده، برای برون‌سپاری تعهدات بین‌المللی خود در راستای حمایت از جان انسان‌ها و بنا نهادن دیواری غیرانسانی با همراهی کشور مکزیک؛

د) ابراز نگرانی از پذیرش این منابع مالی از سوی دولت مکزیک، به‌رغم اظهارات اخیر مقامات آن در خصوص غیرقابل پذیرش بودن این پیشنهاد؛

ه) انتقاد سازمان عفو بین‌الملل از دولت‌های ایالات متحده و مکزیک، مبنی بر پرداختن مقامات دو کشور به راه‌های افزایش دستگیری‌ها و اخراج خانواده‌ها و افراد فراری از کشورهای خشونت‌زده‌ای چون،

^۹ گزارش نشریه تایم. قابل بازیابی در لینک:

السالوادور، نیکاراگوئه، ونزوئلا و هندوراس، به دلیل هراس از به مخاطره افتادن جانشان، به جای متمرکز شدن بر ارتقای همکاری‌های بین‌المللی در راستای پرداختن به بحران‌های حقوق بشری؛^۱

۴- انتشار گزارش از سوی سایت خبری - تحلیلی هیل، وابسته به کنگره آمریکا، در روز چهارشنبه ۲۱ شهریورماه ۱۳۹۷، در خصوص اقدام مقامات ایالت آرکانزاس به محروم کردن هزاران تن از شهروندان این ایالت، از برنامه بیمه مراقبت‌های درمانی، مبنی بر:

الف) محروم شدن ۴۳۵۳ تن از ساکنان ایالت آرکانزاس از برخورداری از بیمه مراقبت‌های درمانی، برای نخستین بار در تاریخ ۵۳ ساله این برنامه فدرال (طراحی شده برای کمک به اقشار تنگدست و فقیر جامعه)، به دلیل رعایت نکردن شرایط کاری جدید تعیین شده توسط مقامات این ایالت - شرایط و مقتضیات به تصویب رسیده از سوی داندل ترامپ و به اجرا درآمده از ماه ژوئن سال جاری میلادی؛
ب) اشاره به اخراج برخی شهروندان از این برنامه کمک درمانی، به دلیل مواردی چون، عدم گزارش‌دهی آن‌ها به مقامات ایالتی در خصوص چگونگی پاسخگویی‌شان به مقتضیات تعیین شده (رعایت شروط لازم) و یا عدم برخورداری آن‌ها از ساعت‌های مکفی کاری؛

ج) اشاره به تغییرات به وقوع پیوسته در این برنامه در دولت داندل ترامپ، مبنی بر در نظر گرفتن جریمه برای عدم رعایت شرایط تعیین شده در برنامه مزبور، به مدت سه ماه در سال، از سوی فرد بیمه‌شونده، از جمله محروم کردن او از پوشش بیمه کمک‌درمانی برای مابقی سال؛

د) اشاره به آمار ارائه شده از سوی مقامات ایالتی در این خصوص، مبنی بر متعهد بودن تنها ۱۲۱۸ نفر به انجام ۸۰ ساعت کار و گزارش‌دهی به موقع به مقامات، در ماه اوت سال جاری میلادی و از این رو

^۱. گزارش سازمان عفو بین‌الملل. قابل بازیابی در لینک:

احتمال محروم شدن شهروندان بیشتری از این خدمات، با توجه به موفق نشدن ۱۶۳۵۷ نفر دیگر از ساکنان این ایالت به رعایت شرایط تعیین شده؛

ه) اشاره به معاف شدن ۴۰۱۹۰ تن از افراد تحت پوشش این بیمه از ارائه گزارش به مقامات ایالتی، با توجه به رعایت مقتضیات مزبور، ناگزیر بودن آنها به مراقبت از کودک خود در منزل، قرار داشتن آنها در دوران بارداری، ناتوان بودنشان به لحاظ پزشکی و دلایل دیگری از این قبیل؛

و) اشاره به اجرایی شدن شرایط کاری تنها برای بیمه‌شدگان ۱۹ تا ۴۹ سال، به واسطه گسترش حوزه پوشش این بیمه در زمان دولت باراک اوباما و؛

ز) قرار داشتن این برنامه در معرض دعاوی حقوقی مطرح شده از سوی حامیان برنامه مراقبت‌های درمانی در واشنگتن دی.سی، با توجه به ادعای آنها در خصوص نقض شدن قوانین فدرال از سوی دولت و آسیب دیدن جان هزاران تن از شهروندان این ایالت^{۱۱}

۵- انتشار گزارش از سوی دیده‌بان حقوق بشر در روز جمعه ۱۶ شهریورماه ۱۳۹۷، در خصوص کارنامه تیره و تار دولت دانلد ترامپ در زمینه موضوع پناهجویان، مبنی بر:

الف) گذشت یازده ماه از سال مالی ۲۰۱۸ و رسیدن تعداد پناهجویان اسکان داده شده به عدد ناچیز ۱۹۸۹۹: کمتر از نصف سقف سالانه آن - ۴۵ هزار نفر - با توجه به پایین بودن این رقم برای سقف سالانه؛

ب) ابراز نگرانی در خصوص احتمال کاهش یافتن بیش از پیش میزان پذیرش پناهجو از سوی دولت دانلد ترامپ، در سال مالی ۲۰۱۹، از اول اکتبر سال جاری میلادی؛

^{۱۱} گزارش سایت خبری - تحلیلی هیل، وابسته به کنگره آمریکا. قابل بازیابی در لینک:

ج) اشاره به شانه خالی کردن ایالات متحده از مسئولیت ایفای نقش رهبری در میزبانی از بیشترین تعداد پناهجو در جهان - ۸۵ هزار نفر در سال ۲۰۱۶، از میان ۲۵/۴ میلیون نفر پناهجو در سراسر جهان - و از این رو، حمایت از دیگر کشورهای جهان؛

د) اشاره به پذیرش تنها ۶۰ پناهجوی سوری، ۱۳۰ پناهجوی عراقی و ۲۵۰ پناهجوی سومالیایی، از سوی ایالات متحده در سال جاری میلادی، مقایسه کردن آن با کشور ترکیه، میزبان بیشترین تعداد پناهجو در جهان (۳/۹ میلیون نفر) و تأکید بر تنها پذیرش ۱۶۸ پناهجو از ترکیه، توسط دولت آمریکا، در ۱۱ ماه نخست سال مالی جاری؛

ه) اشاره به آمار کشورهای دیگر در این زمینه و قیاس آن با میزان این آمار در ایالات متحده، از جمله متقبل شدن میزبانی بیشترین تعداد پناهجویان جهان توسط کشور لبنان، بر مبنای سرانه جمعیت آن (یک چهارم کل جمعیت این کشور) و دریافت کمک‌های ناچیز از آمریکا، با توجه به پناه دادن تنها ۴۰ پناهجو از لبنان، در سال مالی جاری و اقدام کشور بنگلادش به گشودن درهای خود به روی ۷۰۰ هزار پناهجوی میانماری در سال گذشته، تبدیل شدن آن به کشور میزبان بیشترین تعداد پناهجویان جدید، بدون دریافت هرگونه کمک و حمایت از سوی آمریکا و یا کشور مبدأ؛

و) اشاره به ارسال پیامی ناخوشایند از سوی ایالات متحده به کشورهای محل ورود پناهجویان، با توجه به موقعیت جغرافیایی شان، مبنی بر تمایل آمریکا به پذیرش تنها، تعداد ناچیزی از پناهجویان و ترغیب این کشورها نیز به بستن درهای خود به روی انسان‌های بی‌پناه، از جمله به وقوع پیوستن این امر، پیشاپیش در اردن و ترکیه در قبال پذیرش پناهجویان سوری و سرانجام پدید آمدن پیامدهای مخرب و دهشتبار!^{۱۳}

^{۱۲}. بیل فرلیک (Bill Frelick)، مدیر برنامه حقوق پناهجویان در دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.hrw.org/news/2018/09/07/trump-administrations-dismal-record-refugees>

^{۱۳}. تحول مرتبط در گزارش‌های پیشین: انتشار گزارش پژوهشی از سوی مؤسسه تحقیقاتی کیتو، در پایان تیرماه ۱۳۹۷، در خصوص نادرست بودن ادعای دانلد ترامپ، در زمینه به شمار آوردن ایالات متحده، به‌عنوان مهاجرپذیرترین کشور جهان، با توجه به قرار داشتن آن در رده پنجاهم جدول مربوط به برآوردهای انجام شده در این زمینه از سال ۲۰۱۲ تاکنون، مبنی بر:

۶- انتشار گزارش از سوی سایت خبری - تحلیلی واشنگتن فری بیکن، در روز پنجشنبه ۱۵ شهریورماه ۱۳۹۷، در خصوص معرفی مقررات جدید از سوی دولت داندل ترامپ، در راستای زندانی کردن کودکان مهاجر غیرقانونی و والدینشان، مبنی بر:

الف) برافروخته شدن مجدد آتش مناقشات بر سر سیاست مهاجرتی «عدم تحمل» در آمریکا، با معرفی مجوزهای قانونی از سوی دولت این کشور، در رابطه با زندانی کردن کودکان مهاجر غیرقانونی، به همراه والدین خود و برداشتن موانع پیش روی تلاش‌های دولت در راستای نشان دادن شدت عمل و سخت‌گیری‌های بیشتر در این خصوص؛

ب) اشاره به پیشینه قانونی زندانی کردن کودکان مهاجر غیرقانونی، در زمان ریاست‌جمهوری بیل کلینتون، با عنوان توافق‌نامه فلورس^۱ (برگرفته از دعوای قانونی میان گروهی از کودکان مهاجر بی‌سرپرست و دولت وقت آمریکا، تحت عنوان فلورس در برابر رینو)^۲؛

ج) اشاره به یکی از مفاد این توافق‌نامه، مبنی بر لزوم آزاد کردن بی‌درنگ این کودکان دستگیر شده در فاصله زمانی ۲۰ روزه و ضرورت نگاه داشتن آن‌ها در فضایی با حداقل‌ترین محدودیت‌ها، با توجه به سن و نیازهای ویژه‌شان؛

الف) یافته‌های کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل، در خصوص پذیرش ۶۵۴,۱۲۸ نفر به عنوان پناهجو و پناهنده سیاسی، از سوی ایالات متحده آمریکا، از سال ۲۰۱۲ تا ۲۰۱۷ - به عبارت دیگر به میزان ۰/۲ درصد از جمعیت این کشور در سال ۲۰۱۷ - و قرار داشتن ۴۹ کشور دیگر (از جمله ایران) بالاتر از آمریکا: نرخ متوسط پذیرش پناهجو در این کشورها برابر با ۱/۲ درصد از جمعیت آن‌ها و یا ۶ برابر آمریکا؛

ب) تأکید بر قرار داشتن ایالات متحده، بر اساس سنجش‌های کلی، در زمره ۱۰ کشور نخست مهاجرپذیر جهان، بدون در نظر گرفتن جمعیت این کشور و لزوم به شمار آوردن این مؤلفه مهم برای انجام مقایسه‌ای صحیح و دقیق؛

ج) برشمردن مهاجرپذیرترین کشورهای جهان، از جمله استرالیا و بیشتر کشورهای اروپای غربی و شمالی، همچون سوئد، اتریش، آلمان، دانمارک، سوئیس، ایتالیا، نروژ، فنلاند، بلژیک، هلند و فرانسه، با نرخ متوسط پذیرش ۰/۷ درصد از جمعیت خود - ۳/۳ برابر ایالات متحده آمریکا؛

د) تأکید بر قرار داشتن کشورهای بسیار پایین‌تر از ایالات متحده به لحاظ اقتصادی و ثروت، از جمله لبنان، در بالاترین رده این دسته‌بندی، با توجه به میزان پذیرشی برابر با ۱۴ درصد از جمعیت خود از سال ۲۰۱۲ تاکنون، - ۷۳ برابر آمریکا - با تولید ناخالص داخلی ۸۴۰۰ دلار - ۷ برابر کمتر از آمریکا؛

ه) تأکید بر قرار داشتن ایالات متحده در زمره یکی از ناپذیرترین کشورها در قبال پناهجویان، با توجه به نرخ جمعیت آن، به‌رغم دلایلی چون بروز برخی تفاوت‌ها در زمینه روش‌شناسی کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل در خصوص به شمار آوردن فردی به‌عنوان پناهجو یا متقاضی پناهندگی سیاسی، در این کشور و؛

و) تأکید بر ضرورت مورد اصلاح قرار گرفتن قوانین مهاجرتی آمریکا و البته، تبدیل شدن آن به یکی از کشورهای مهاجرپذیرتر جهان.

^۱Flores Settlement Agreement (FSA)

^۲Flores v. Reno

د) اشاره به پدید آمدن مشکل در زمان اعمال این قانون در خصوص عبور غیرقانونی کودکان از مرزهای جنوب غرب آمریکا، به همراه والدین خود و ناگزیر شدن مأموران مهاجرتی به قرار دادن این بزرگسالان به همراه کودکانشان در بازداشتگاه‌های برخوردار از «حداقل‌ترین محدودیت‌ها» و آزاد کردن آن‌ها ظرف مدت ۲۰ روز، همچون کودکانشان؛

ه) تأکید بر بحث‌برانگیز خواندن این معضل از سوی دولت آمریکا با توجه به فراهم آمدن، امکان قاچاق کودکان از مرزهای کشور، توسط والدین و یا دیگر سرپرست‌های این کودکان و سوءاستفاده کردن آن‌ها از شرایط دلخواه واحدهای خانوادگی در بازداشتگاه‌ها: عوامل برانگیزاننده دولت دانلد ترامپ برای اتخاذ سیاست عدم تحمل، جدا کردن کودکان از والدین و بروز تمامی مباحثات و مناقشات به وقوع پیوسته در ماه‌های اخیر؛

و) اشاره به تلاش دولت آمریکا برای مورد تجدید نظر قرار دادن توافق‌نامه فلورس و اصلاح آن، در راستای فراهم آوردن امکان زندانی کردن کودکان و والدینشان توسط مأموران مهاجرتی و در عین حال، متهم ساختن والدین به اتهامات کیفری و در نهایت با شکست مواجه شدن این اقدامات با توجه به پدید آمدن دعوای حقوقی؛

ز) اشاره به اقدامات اداره گمرک و مهاجرت آمریکا در راستای ایجاد اصلاحات لازم در زمینه قانون فلورس و یا پایان بخشیدن به آن و از این رو گشایش مسیر لازم برای دولت آمریکا جهت اجرای قوانین سخت‌گیرانه خود در این زمینه: افزایش دادن مدت زمان بازداشت خانواده‌های مهاجر غیرقانونی از ۲۰ روز، همراه ساختن مقوله بازداشت کودکان با نیازها و اولویت‌های سیاست‌های مهاجرتی آمریکا در سال ۲۰۱۸، تجهیز کردن مراکز بازداشت خانوادگی به مجوزهای فدرال و رها کردن آن‌ها از بند لزوم دریافت مجوزهای ایالتی، همچنین فراهم آوردن زمینه لازم برای افزایش این مراکز خانوادگی؛

ح) اشاره به مورد قبول واقع نشدن این تغییرات از سوی فعالان مهاجرتی و وکلای قانونی و احتمال مواجه شدن این اقدامات با چالش‌های قانونی و دعوای حقوقی^{۱۶}؛

^{۱۶}. گزارش سایت خبری - تحلیلی واشنگتن فری بیکن. قابل بازیابی در لینک:

۷- انتشار گزارش از سوی مؤسسه بروکینگز، در روز پنج‌شنبه ۱۵ شهریورماه ۱۳۹۷، در خصوص آغاز سال تحصیلی در مدارس شهرهای ایالت دیترویت با آب آلوده، به‌جای امیدواری و خشنودی دانش‌آموزان این منطقه، از گشایش مدارس، مبنی بر:

(الف) بالا بودن میزان سرب و مس از حد مجاز، در آب‌های آشامیدنی مورد استفاده در مدارس دیترویت و ناگزیر شدن ۱۶ مدرسه به اتخاذ دستورالعمل‌های ایمنی لازم و در نهایت قطع کردن آب در بسیاری از مدارس این ایالت؛

(ب) اشاره به ضرورت کنار آمدن دانش‌آموزان، آموزگاران و خانواده‌هایشان، در ماه‌های آتی با بطری‌های آب معدنی و مشکلات و بیماری‌های جسمی؛

(ج) اشاره به دلایل وقوع این امر، از جمله، انجام ندادن آزمایشات منظم، دقیق و کافی و عدم سرمایه‌گذاری‌های لازم در حوزه زیرساخت‌های آبی، به دلیل مجموعه‌ای از معضلات اقتصادی محلی و محدودیت‌های مالی و؛

(د) تأکید بر ضرورت انجام برنامه‌ریزی‌های منظم و پرداخت هزینه لازم برای بهبود بخشیدن به زیرساخت‌های آبی منطقه، با توجه به اهمیت آن از بُعد سلامت و ایمنی شهروندان.^{۱۷}

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

*کانادا

Organization for Defending Victims
of Violence

https://freebeacon.com/issues/trump-admin-announces-new-rule-detain-children-parents/?utm_source=Freedom+Mail&utm_campaign=3485b4bc33-EMAIL_CAMPAIGN_2018_09_06_08_21_COPY_۹۶&utm_medium=email&utm_term=0_b5e6e0e9ea-3485b4bc33-۴۶۴۹۶۶۰۹

^{۱۷} جوزف کین (Joseph Kane)، پژوهشگر ارشد برنامه سیاست شهری، در مؤسسه بروکینگز، قابل‌بازرسی در لینک:

https://www.brookings.edu/blog/the-avenue/2018/09/۰۶/۰۰۰۰۰۰-shutoffs-in-detroit-schools-are-symptoms-of-a-bigger-infrastructure-challenge/?utm_campaign=Brookings%20Brief&utm_source=hs_email&utm_medium=email&utm_content=65766986

– انتشار گزارش از سوی شبکه خبری سی. تی وی نیوز، در روز شنبه ۱۷ شهریورماه ۱۳۹۷، در خصوص تلاش دولت فدرال کانادا برای اقناع کردن دیوان عالی این کشور، جهت متوقف ساختن روند «لزوم» اعطاء حق شهروندی به نوزادان تولد یافته در خاک آن، مبنی بر:

(الف) ملزم نبودن کانادا بر اساس قوانین بین‌المللی به اعطای حق شهروندی به نوزادان به دنیا آمده در خاک این کشور، تحت عنوان «تولد توریستی» و در عین حال، رعایت این روند از سوی مقامات کانادا تاکنون، برخلاف برچیده شدن آن در کشورهای دیگر، همچون استرالیا، بریتانیا و کشورهای اروپایی؛

(ب) تلاش جناح‌های محافظه‌کار کانادا برای ملزم ساختن دولت به اجرایی کردن قانونی در خصوص پایان بخشیدن به فرآیند اعطای حق شهروندی بر مبنای محل تولد، مگر در صورت زاده شدن یکی از والدین کودک در خاک این کشور و برخورداری وی از حق شهروندی و یا حق اقامت دائم؛

(ج) اشاره به اظهارات اندرو شیر^{۱۸} رهبر حزب محافظه‌کار کانادا، مبنی بر تلاش این جناح برای پایان بخشیدن به ورود زنان باردار به این کشور، تنها برای متولد کردن خود در آن و دستیابی آسان و خودکار به حق شهروندی کانادایی، به‌رغم ابراز مخالفت‌های دولت کنونی؛

(د) اشاره به اعتراض مدافعان حقوق بشر و پناهندگی به این اقدام، با توجه به (به گفته آن‌ها) عدم وجود شواهد لازم برای به اثبات رساندن وجود معضلی به نام «تولد توریستی» و منجر شدن این سیاست محافظه‌کارانه، به گشودن درهای این کشور به روی کودکان بدون کشور متولد شده در خاک آن.^{۱۹}

Organization for Defending Victims
of Violence

*انگلیس

^{۱۸}Andrew Scheer

^{۱۹}. گزارش شبکه خبری سی. تی وی نیوز. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.ctvnews.ca/politics/birthplace-doesn-t-necessarily-guarantee-citizenship-feds-tell-supreme-court-1.4085306>

۱- انتشار گزارش از سوی سازمان عفو بین‌الملل، در روز پنج‌شنبه ۲۲ شهریورماه ۱۳۹۷، در خصوص پیروزی نهادها و مدافعان حقوق بشر در قبال دولت انگلیس، در دعوی حقوقی بر سر کاربرد سیستم نظارت جمعی در این کشور، مبنی بر:

الف) حکم دادگاه حقوق بشر اروپا؛^{۲۱} مبنی بر نقض حقوق حریم شخصی و آزادی بیان از سوی دولت انگلیس، بر اساس بندهای هشتم و دهم کنوانسیون حقوق بشر اروپا؛^{۲۲} به دلیل فراهم آوردن امکانات قانونی لازم برای مورد نظارت و مراقبت قرار دادن شهروندان خود و تجسس از آن‌ها؛

ب) اشاره به غیرقانونی بودن فرآیندهای شنود فله‌ای اطلاعات و تجسس در متن و محتوای آن‌ها، توسط دولت انگلیس؛

ج) اشاره به قانونی کردن تجسس‌های فله‌ای توسط دولت انگلیس و بر شمردن آن، به‌منزله مداخله در ملزومات و مقتضیات یک جامعه دموکراتیک؛

د) اشاره به صدور حکم مزبور، به‌عنوان بخشی از چالش ۵ ساله پیش روی قدرت‌ها و نهادهای گسترده و مداخله جوی جاسوسی در این کشور، به‌ویژه پس از آشکار شدن آن توسط ادوارد اسنودن، افشاکننده آمریکایی و؛

ه) اشاره به تکمیل و ارائه شدن این پرونده به کمک سازمان عفو بین‌الملل، اتحادیه آزادی‌های مدنی آمریکا، انجمن آزادی‌های مدنی کانادا، اتحادیه آزادی‌های مدنی مجارستان و دیگر نهادها و گروه‌های حقوق بشری و روزنامه‌نگاری؛^{۲۳}

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

۲- انتشار گزارش از سوی دیده‌بان حقوق بشر، در روز پنج‌شنبه ۱۵ شهریورماه ۱۳۹۷، در خصوص لزوم پایان بخشیدن به روند ازدواج کودکان در بریتانیا، مبنی بر:

^{۲۱} European Court of Human Rights

^{۲۲} European Convention on Human Rights (ECHR)

^{۲۳} گزارش سازمان عفو بین‌الملل. قابل بازیابی در لینک:

الف) معرفی لایحه ممنوعیت ازدواج پیش از سن ۱۸ سالگی، در انگلیس و ولز، توسط پاولین لثم،^{۲۳} نماینده محافظه کار پارلمان بریتانیا، با برخورداری از حمایت طیف وسیعی از سیاستمداران: لازم به ذکر است که نوجوانان اهل انگلستان، ولز و ایرلند شمالی می‌توانند در سنین ۱۶ و ۱۷ سالگی با کسب اجازه از والدین خود ازدواج کنند، این در حالی است که کمترین سن ازدواج در اسکاتلند ۱۶ سال است و نوجوانان اسکاتلندی به اجازه والدین نیز نیازی ندارند؛

ب) اشاره به وجود رویکردی دوگانه میان ادعای مقامات انگلیس در زمینه حمایت از معیارهای بین‌المللی و تعهد آن‌ها به مبارزه با ازدواج کودکان در دیگر کشورهای جهان و اجرا نکردن این تعهد در رابطه با کودکان بریتانیایی: توصیه کمیته حقوق کودکان سازمان ملل^{۲۴} در سال ۲۰۱۶، به انگلیس، مبنی بر لزوم حمایت مقامات این کشور از حداقل سن تعیین شده از سوی جامعه بین‌المللی برای ازدواج - ۱۸ سال - و به اجرا در آوردن آن در کشور و دیگر ممالک تحت قیمومیت بریتانیا، در نقاط مختلف جهان^{۲۵}؛

ج) اشاره به ناکامی دولت انگلیس نه تنها در ممنوع ساختن وقوع مکرر این تحول، بلکه متوقف ساختن تلاش‌های انجام شده در این زمینه و به بار آمدن عواقب خطیر در این خصوص: دولت بنگلادش در سال ۲۰۱۷ با استناد به قانونی بودن ازدواج کودکان در بریتانیا، بار دیگر از قانونی بودن انجام این اقدام در کشور خود حمایت نمود و این امر در مورد کشورهای دیگر نیز به وقوع پیوست؛

د) تأکید بر ناممکن بودن نقش‌آفرینی انگلیس در اهداف توسعه پایدار سازمان ملل، در صورت نادیده گرفته شدن این معضل مهم در این کشور و توسط مقامات آن و؛

^{۲۳}Pauline Latham

^{۲۴}UN Committee on the Rights of the Child

^{۲۵}. گفتنی است که پایان بخشیدن به این معضل تا سال ۲۰۳۰، یکی از اهداف توسعه پایدار سازمان ملل است که انگلیس نیز به آن متعهد است، بر اساس آمار ارائه شده از سوی این نهاد بین‌المللی، در هر دو ثانیه یک کودک زیر ۱۸ سال در نقاط مختلف جهان، ازدواج می‌کند.

ه) تأکید بر لزوم برخورداری این لایحه از حمایت همه‌جانبه دولت انگلیس برای پیمودن موفقیت‌آمیز فرآیند تصویب قانونی در پارلمان و فرا رسیدن زمان لازم برای ترزا می، نخست‌وزیر بریتانیا و کابینه او جهت عملی کردن موعظه‌ها و سخنان خود برای دیگر کشورهای جهان.^{۳۶}

*فرانسه

- انتشار گزارش از سوی خبرگزاری اسوشیتدپرس، در روز پنج‌شنبه ۲۲ شهریورماه ۱۳۹۷، در خصوص اذعان کردن رئیس‌جمهوری فرانسه به اعمال شکنجه در دوران جنگ الجزایر، مبنی بر:

الف) به رسمیت شناختن مسئولیت حکومت فرانسه در مرگ ریاضی‌دان معارض در الجزایر، در سال ۱۹۷۵، توسط امانوئل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه و پذیرش اعمال اقدامات سازمان‌یافته، از جمله شکنجه، از سوی نیروهای نظامی این کشور، در دوران جنگ استقلال الجزایر؛

ب) اشاره به ملاقات مکرون با بیوه ۸۷ ساله موریس اودین^{۳۷} - فعال ضد استعمار و کمونیست - که پس از دستگیری توسط نیروهای نظامی فرانسه، در خانه خود ناپدید شد - و درخواست بخشش از او، همچنین اعلام گشایش آرشیو اسناد فرانسه در خصوص افراد ناپدیدشده و ابراز امیدواری در خصوص آغاز دورانی جدید در روابط فرانسه و الجزایر؛

ج) اشاره به باور جمعی تاریخ‌نگاران این حوزه مبنی بر، مورد شکنجه قرار گرفتن این فعال الجزایری و اهمیت اذعان امانوئل مکرون به حقیقت داشتن این امر و از این رو، رقم زدن تغییری عمده در تاریخ رسمی فرانسه و روایت آن از جنگ؛

د) اشاره به تبدیل شدن این فعال الجزایری به نماد سوءاستفاده‌های فرانسه در جنگ بی‌رحمانه علیه مستعمره سابق خود - جنگی که سرانجام در سال ۱۹۶۲ به استقلال این کشور انجامید - و دست نکشیدن همسر وی برای بر ملا کردن حقایق در این زمینه؛

^{۳۶} گزارش دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

ه) اشاره به اطلاق نکردن واژه «جنگ» به خشونت‌ها و خونریزی‌های بی‌رحمانه نیروهای فرانسه در این کشور، از سوی مقامات آن، تا سال ۱۹۹۹ و؛

و) اشاره به اعطای بیانیه‌ای از سوی مکرون به ژوزت اودین^{۲۸} مبنی بر روش‌های مورد استفاده سربازان فرانسوی برای حذف قانونی افراد آزادی‌خواهی، چون اودین، برخورداری نیروهای امنیتی از آزادی عمل در دستگیری، حبس و بازجویی تمامی «مظنونان»، بر اساس قدرت ویژه و اختیار تام اعطا شده از سوی پارلمان فرانسه، به ارتش این کشور در برقراری مجدد نظم در الجزایر و انجام اعمال و اقدامات ناخوشایند و در برخی موارد دهشتبار، از جمله شکنجه و در حقیقت بهره‌برداری از شکنجه، به‌مثابه «ابزاری مشروع»^{۳۲۹}.

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

Organization for Defending Victims
of Violence

^{۲۸}Josette Audin

^{۲۹}. گزارش خبرگزاری اسوشیتدپرس. قابل بازیابی در لینک:

<https://apnews.com/a39f2847963c464fbf0160acf5241540>

^{۳۰}. جنگ استقلال الجزایر از سال ۱۹۵۴ تا ۱۹۶۲ طول کشید. این جنگ که بیش از یک میلیون و ۵۰۰ هزار کشته بر جای گذاشت، با سرکوب شدید استقلال‌طلبان همراه بود.